

**Собор Стемфордської Епархії
Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом**

Святі Таїнства та Молитва

Lesya Muraszczuk
19 квітня, 2013

СВЯТІ ТАЇНСТВА ТА МОЛИТВА

В ім'я Отця і Сина, і Святого Духа. Амінь
Високопреосвященний Митрополите Стефане!
Преосвященні Владики – Владико Павле, Владико Кен та Владико Василю!
Всечесний отче Богдане, ректоре Семінарії Св. Василя Великого!
Всечесний отче Андрію, Професоре Інституту ім. А. Шептицького!
Всечесні отці, преподобні Сестри, дорогі брати і сестри у Христі!

Христос Воскрес!

Це велика честь і привілей для мене бути на цьому натхненному Епархіальному соборі у Стемфорді та представляти вам чудову мудрість деяких наших духовних учителів, колег та поділитися особистим досвідом щодо **Святих Таїнств і Молитви**.

Всі ми тут сьогодні зібралися завдяки невтомній та натхненній праці Владики Павла, отця Богдана та багатьох інших осіб у нашій Епархії, які провадять нас до стратегічного здійснення основних принципів Пастирського Листа Блаженнішого Святослава “**Жива парафія - місце зустрічі з живим Христом**”.

Сьогодні, ми разом, як духовенство так і миряни, звертаємося до Ісуса Христа словами Святого Августина: “**Ти створив нас, Господи, для себе і наші серця неспокійні, поки не спочинуть у тобі**”.

У Церкві завжди наголошувалося на те, що наша роль і місійний дух, як мирян – це стати “**живими каменями**” (Петро 1 2:5). Минулий 2012 рік, був названий **Роком Мирян в УГКЦ**. Синод Єпископів проголосив Блаженного Мученика Володимира Прийму покровителем наших мирян і визнав Блаженних Пратулинських мучеників прикладом святості мирян разом з їх готовністю пожертвувати собою заради Церкви.

Цей літургійний рік проголошений **Роком Віри**. У ці дні Пасхи ми - наповнені духом Страстей і Воскресіння Христового. Ми наближаємося до відзначення 1025-ліття Володимирового Хрещення, яке відбулося в Києві на берегах ріки Дніпра.

Сьогодні ми представляємо Небесному Отцеві наші подячні молитви за Українську Католицьку Церкву, чия ідентичність та священні скарби - засновані на візантійсько-слов'янській літургійній, духовній та богословській спадщині, а також за нашу віру, відлуння якої звучить від Київських пагорбів та Карпатських гір на весь світ. Зараз у другому тисячолітті, наш Божий народ продовжує підтримувати полум'я Христового Світла, отриманого через хрещення.

Ми можемо відкрити могутню Божу присутність на сторінках історії, у таємницях вселенної, та у нашому власному життєвому досвіді. Найкращий спосіб дізнатися про Його любов - це через Слово і Дух Божий посланий нам через Ісуса Христа, Свого Єдинородного Сина. “**Він є дорога, правда і життя**” (Ів. 1:9). Шлях до святості дав нам

Христос. Він жив і приніс Себе в жертву для нашого спасіння. Пам'ятайте, що ніхто не зазнав жорстокішого відношення до себе, ніж Ісус Христос. І тим не менше, чи Він сердився? Ні, він цього не зробив. Він звернувся до Бога Отця і сказав: **"Отче, прости їм, бо вони не знають, що роблять!"** (Лука 23:34) Він звернувся до розбійника, який був поруч із Ним розп'ятий і сказав: **"Ти будеш зі Мною в раю"** (Лк. 23:43). Він дав цій людині втіху і надію з якими він міг померти. Наш Божественний Спаситель пролив Свою Дорогоцінну Кров за всіх нас. Протягом кожного року ми знову переживаємо Його земну подорож, щоб ми могли покращити наше життя через Христа, у Христі і з Христом. Як бджола потребує вулика, птиця потребує гнізда, і корабель гавані, так і ми щоденно у нашому житті потребуємо притулку, особливо в часи стресу і неприємностей. Цим притулком є наша віра. Віра в Живого Христа! Ісус любить нас безконечно. Його серце - відкрите. Ми повинні мати сильне бажання відкрити себе для Нього. Якщо ми зробимо це, життя стане захоплюючим досвідом, коли любов нашого Господа буде променіти у наших серцях, і ми знаходитимемо Христа у кожному кого зустрінемо.

Царське Священство

Наш Епархіальний Собор прагне до відродження Української Католицької Церкви та до **"Святості об'єданого Божого люду"**, як мети свого служіння. Парафія є основою Церкви разом з **"Самим Ісусом Христом, як наріжним каменем"** (Еф. 2:20). Цей зв'язок вимагає живих парафій, підтриманих сильною вірою, які прагнуть навчитися **"жити так, щоб подобатися Богові"** (1 Сол 4:1). Разом духовенство та миряни, об'єдані вірою, Божою любов'ю та Милосердям, вченням Української Католицької Церкви, під проводом нашого єпископа, потребують бути активними учасниками у відновленні наших парафій для Божого Царства. **"Через Хрещення і Миропомазання, ми усі призначені на це апостольство Самим Господом ..."** (Lumen Gentium 33), ми беремо на себе це служіння у Церкві як Божий Люд та члени Тіла Христового. **"Ви - рід вибраний, царське священство, народ святий"** (1 Петра 2:9).

Як Христові апостоли ми беремо участь у потрійному служінні Ісуса Пророка, Священика і Царя, несучи потрійну місію Церкви: євангелізувати, освячувати і управляти через навчання Слова Божого (**Пророче Служіння**), через участь в спільній і особистій молитві (**Священниче Служіння**) та діла милосердя (**Царське Священство**). Ніхто з нас ніколи не повинен вважати себе пасивним членом Церкви. Бог обрав Свій народ для того, щоб стати царством священиків та святим народом, щоб ми могли проникати у найтемніші куточки людських сердець та у найтемніші місця у світі прекрасним, животворним світлом і любов'ю до Бога. Коли ми роздумуємо над цими служіннями, нашим зразком завжди є Сам Христос: як Божественний Вчитель і Слово, як Великий Первосвященик і Святитель, і, як Істинний Господь Любові та Милосердя.

Священниче служіння (**Святі Таїнства і молитва**) характеризуються літургійним, сакраментальним, спільним та особистим молитовним життям. Ми беремо участь у цьому служінні для освячення (творення святого) Божого Народу, об'єданого у любові з нашим Небесним Отцем, щоб прославити Бога та зміцнити Церкву - Тіло Христове.

"Мавши, отже, великого архиєрея, що вже пройшов небо, Ісуса Божого Сина ..."

(Євр. 4:14). Ісус Христос був єдиною людиною в Біблії, який був коли-небудь названий великим первосвящеником. Він був найвеличніший з усіх священиків з найвищою гідністю та досконалістю. Аарон або Леві чи інші первосвященики Старого Завіту, були обрані тільки через свій священничий родовід. Вони входили у Свята Святих тільки раз в році, і тільки символічно розливали кров овець і інших тварин для прощення своїх гріхів

та гріхів свого народу. Що робить Ісуса таким величним? Власне те, що Він є Небесним Сином Божим та земним сином Марії, призначеним Богом, щоб бути нашим Первосвящеником. Як Син Божий, Ісус ввійшов до Царства Небесного безгрішним для прощення наших гріхів. **"Якраз і годилося, щоб ми мали такого первосвященника непорочного, відлученого від грішників і вищого за небеса."** (Євр. 7:26). Як син Марії, із своєї власної волі і заради нашого спасіння, Ісус приніс Себе, терплячи невимовні страждання помер на хресті проливаючи Свою кров, раз і на завжди стаючи найвищою жертвою у спасінні усього людства.

"Він воскрес на третій день" (1 Кор 15:4), перемігши смертю смерть, як воплочений Бог, як Істинний чоловік та Істинний Бог. Тепер, як наш вічний Первосвященик, Христос безперервно поклоняється, хвалить і дякує божественній величі у власному імені і від імені свого народу. Він заступається за людей перед Богом Отцем, просячи прощення і благословення. **"Ніхто не знає Отця, окрім Сина, та кому Син схоче відкрити"** (Мт. 11:27). Коли ми молимося, ми приймаємо участь у молитовному зібранні, яке очолює сам Ісус, як посередник нашого спасіння.

Божественна Літургія та Свята Євхаристія

Через Святого Духа, Ісус - завжди присутній з нами в унікальний і таємничий спосіб в Своему Тілі, тобто Церкві. У Літургічному святкуванні **"Зібрана на Божественній Літургії парафіяльна громада єднається зі своїм невидимим Головою – Христом, і з усіма святими й ангелами, творячи в такий спосіб таїнственне єднання неба й землі, дочасності й вічності"**, - говорить Блаженніший Святослав. Краса Церкви полягає у її божественній природі. Церква вчора, сьогодні і завтра є Церквою Христовою! На Літургії руйнується час, тобто минуле стає сьогоднішнім. Крім цього, Літургія має майбутній вимір - друге пришествя Христа.

Євхаристія, що означає в перекладі з грецького "подяка", має місце на Божественній Літургії, і є найціннішим моментом на землі у нашому молитовному житті, як християнської спільноти, коли всі вірні згадують страсті, смерть і воскресіння Ісуса Христа. Ісус встановив цю традицію причастя під час Тайної Вечері, вночі перед своєю смертю. Він сказав: **"Хто тіло Моє їсть і Кров Мою п'є, той живе життям вічним"** (Ів. 6:54). Він також доручив апостолам **"Чиніть це на Мій спомин"** (Лк. 22:19). Літургія з Святою Євхаристією є більше, ніж просто спогадом про подію, яка відбулася більше, ніж 2000 років тому, під час неї ми зустрічаємося з Живим Христом.

Ми віримо у "справжню Божу присутність" - де освячений хліб і вино силою Святого Духа стають справжньою дорогоцінною Кров'ю і Тілом Ісуса Христа, і це не лише знаки. Христос є дійсно в наших серцях, Він перебуває в нас.

Свята Євхаристія є таємницею таємниць. Це - **"джерело і водночас, кульмінація"** християнського життя. Всі інші таїнства, усі церковні служіння, діла милосердя - спрямовані на Євхаристію і впливають з неї. Навіть, Господня Молитва має Євхаристійне значення: "Хліб Насущний", який сходить з небес є сам Ісус Христос, якого ми отримали у Святому Причасті. "Святеє Святим!" Христос є святий за Своею природою; ми освячуємося, вдячно, охоче і радісно приймаючи Його. Євхаристія є засобом, за допомогою якого ми позбавляємося наших повсякденних недоліків. Це - найпотужніший засіб проти спокуси. Святий Ігнатій Антіохійський називає Євхаристію "ліком безсмертя, протиотрутою від смерті".

Свята Євхаристія має місце на третій частині нашої Божественної Літургії Св. Івана

Золотоустого - на Літургії Вірних. Їй передує Проскомидія і Літургія Слова. Ми підходимо до Святих Дарів і отримуємо Євхаристійний Хліб і вино із спільної чаші. Священик роздає Святі Дари за допомогою одної ложки для причастя. Ісус встановив Євхаристію, як спосіб постійного плекання нашого духу спільноти з нашим Триєдиним Богом. Отець, як джерело і мета Літургії, благословляє нас. Син, у самому серці Літургії, відкупляє нас. Святий Дух, душа Літургії, освячує нас. Після Святого Причастя ми співаємо: **"Ми бачили світло істинне, ми прийняли Духа Небесного, ми знайшли віру істинну, нероздільній Трійці поклоняємося, бо вона спасла нас."** (*Божественна Літургія Святого Івана Золотоустого*). Ми завершили нашу подорож до літургійного Царства Небесного, і ми знайшли наше спасення у спілкуванні зі Святою Трійцею: Отцем, Сином і Святим Духом. Тепер, сповнені неподільною християнською любов'ю, з радістю повертаємося в цей світ, як свідки Христа, щоб бути Його Світлом. Служіння Божественної Літургії з її молитвами, обрядами, хоромим співом, читанням Божого Слова, з гарними іконами та іконостасом є Великою Молитвою церковною. Літургія Напередосвячених Дарів, Часи, Утренья, Вечірня, Молебні, Акафісти, читання псалмів і багато інших спільних та особистих молитов східно-християнської традиції збагачують та продовжують нашу літургійну молитву в Церкві. Для нас кожна неділя – це День Господній, згадка про Його Воскресіння, це наш святий день, це виконання Третьої Божої Заповіді. Щонеділі Божественний Спаситель приходить до нас, Свого люблячого люду, щоб заповнити наше життя, розділити наше земне буття, щоб дати нам Свою силу, мудрість, світло, благодать і нову надію. Тому, коли чоловік і жінка починають свій недільний ранок з Божественної Літургії, прославляючи Бога, вони абсолютно правильно починають тиждень.

Святі Таїнства

Христос навчав нас, що Він є виноградина, а ми гілки – тому, відокремлення від Церковного Тіла спричинює занепад та смерть у нашому духовному житті. Ми повинні відновити наші відносини з Ним через молитву та Святі Таїнства.

Є сім Святих Таїнств: **Хрещення, Миропомазання, Свята Євхаристія (Святе Причастя), Покаяння (Сповідь), Єлеопомазання, Священство, Подружжя**. Це - сім способів, в яких одне Таїнство, Христос, стає присутнім серед нас у Його Церкві. Ці Таїнства дають духовні благодаті, які зміцнюють наше життя, як віруючих. Святі Таїнства дозволяють відбуватися нашій священничій місії. Вони є видимими знаками невидимої благодаті, встановленої Христом для нашого спасіння.

Хрещення, Миропомазання і Євхаристія вважаються Таїнствами християнського втаємничення, яких вірні отримують щоб стати повноправними членами Церкви. У нашій східній традиції, батьки приносять немовлят до церкви для прийняття ними всіх цих трьох Таїнств водночас. Батьки прикладають всіх зусиль, щоб згодом виховувати наших дітей у вірі, навчити їх молитися, плекати у них покликання, починаючи від їхнього першого покликання християнина - йти за Ісусом. Діти зобов'язані виявляти повагу, вдячність, слухняність, допомогу до своїх батьків.

Покаяння або Сповідь, є таїнством духовного зцілення, яке через Боже Милосердя, відновлює у нас божественне життя, що було втрачене через будь-які гріхи, скоєні після хрещення. Для гідного визнання гріхів у Таїнстві Сповіді є дуже важливим за допомогою молитви побачити і визнати свої гріхи та бути спроможним до щирого та постійного покаяння.

Єлеопомазання прирівнює наші страждання і в кінцевому підсумку наш перехід від цього світу із стражданнями Христа та Його переходом до Отця. Через це Таїнство ми отримуємо здоров'я, силу та душевний спокій.

Подружжя проголошує і зміцнює тривалу єдність подружньої пари. Воно відображає і робить справжнім союз з Христом у родинному житті, як «**Домашня Церква**» (Папа Іван Павло II, *Evangelium Vitae*). Христос приходить, щоб запечатати любов чоловіка і дружини, і Він дарує їм благодать виховувати своїх дітей гідно, як членів Божого Народу. **Священство** ставить незатерту божественну відбитку на священика, як того, хто представляє Христа. Христос дає владу священикові над Його Містичним Тілом разом із владою проповідувати, відпускати гріхи, перемінювати хліб у Найсвятіше Тіло Христове. Пам'ятайте, що таїнства є справжньою зустріччю з Христом. Таїнства "приносять плоди у тих, хто отримує їх у необхідній диспозиції" (*Катехизм Католицької Церкви 1131*). Для того, щоб Св. Таїнства, мали справжній ефект в нашому житті, ми повинні прийти до них і отримати їх з істинною вірою. "*Серцем сокрушеним і смиренним Бога не погордить*" (Пс. 51). Ми пригадуємо, коли читаємо у Євангелії, жінку, яка страждала на кровотечу протягом дванадцяти років. Багато людей юрмилися навколо Ісуса і багато торкалися до Нього в цей день, але вона була єдиною, хто прийшов до Нього з вірою. В результаті, вона була зцілена (Лк. 8:43-48). Час від часу, віра з якою ми приймаємо Святі Таїнства, може бути дуже слабкою. Тоді, ми можемо молитися: "Господи, я вірю. Допоможи моєму невірству". І тоді почуємо Христовий заклик: "Будь мужнім, віра твоя спасла тебе. Іди з миром" (Лк. 8:48).

Домашня Церква

Наша Церква знає, що шлюб і сім'я є однією з найцінніших людських цінностей, як "оригінальна клітинка суспільного життя" (ККЦ 2207), і що сьогодні сім'я є об'єктом численних сил, які прагнуть знищити її або якимось чином деформувати. Наші сім'ї – покликані стати "**домашньою церквою**" і "**школою молитви**", в яких сімейне життя - повністю зосереджене на верховенстві Христа і кожен член сім'ї відчуває любов Ісуса і прагне відноситися один до одного з цією любов'ю, жити в єдності, в порядку і гармонії, наслідуючи приклад ранніх християнських сімей, які були "єдиного серця і розуму." Простіше кажучи, "Сім'я, яка молиться разом, залишається разом" (*Блаженна Мати Тереза*). Бог, знаючи важливість і силу сім'ї, послав Свого Єдинородного Сина у цей світ, щоб народитися і виховуватися у сім'ї – у Святій Родині. Папа Венедикт XVI сказав: "Сім'я є привілейованим оточенням, де кожна людина вчиться віддавати і отримувати любов ..." Здорова, стабільна, енергійна, сповнена моральних цінностей сім'я, є основою сильного суспільного життя на усіх рівнях: сусідства, церковної громади, міста і країни. Дуже важливо, щоб батьки створили атмосферу молитви в домі. Спочатку ми хочемо занурити себе в молитву ще до народження дитини, роблячи її невід'ємною частиною нашого повсякденного життя. Якщо діти виховуються в молитовній родині, тоді молитва стане таким природнім явищем, як дихання для них і забезпечуватиме надійну основу. Коли діти бачать, що їхні батьки люблять відвідувати недільні Божественні Літургії, вони також будуть любити це робити. Приклад батьківської молитви, яку промовляють ранком, ввечері, перед їжею, у спеціальному намірі у важких ситуаціях, таких, як хвороба або стрес, або просто як бажання подякувати Богові за його благословення, промовляє голосно, так що діти її чують і її вивчають. Виростаючи, вони засвоюють молитви: "Отче наш", "Богородице Діво", "Молитва до Ангела-Хоронителя», які стають божественним

відлунням з дитинства.

Дуже сильною молитвою є Ісусова молитва (молитва серця): **“Господи Ісусе Христе, Сину Божий, помилуй мене”**. Це легко запам'ятати, і вона вважається сильнішою, ніж всі інші молитви через силу Святого Імені Ісуса ... широко почитана в традиціях східного обряду і відома як молитва отців-пустельників і ченців. Вона дуже добре підходить до нашого зайнятого життя сьогодні. Вона допомагає нам перебувати у стані постійної молитви, та у постійному усвідомленні Божої присутності у наших серцях.

Час обіду повинен бути не лише часом задовільнення фізичного голоду. Це час, для спільного росту, як сім'ї, створювання спогадів і встановлення традицій. Промовляти молитви за обіднім столом є не тільки корисно, але і важливо, як читання чи роздуми над Святим Письмом.

Поясніть своїм дітям, що молитва – це особиста розмова з Богом. У цій розмові ми хочемо хвалити і дякувати Господу, сповідувати наші провини, просити вибачення і допомоги ставати кращими, і висловлювати наші потреби. Ми просимо наших дітей молитися за нас, пояснюючи, що Бог любить дитячі молитви особливим чином.

Молоде покоління шукає сповнених змісту, реальних, глибоких і особистих відносин. Ми повинні допомогти нашим дітям формувати справжні відносини з Христом.

Ось уривок з листа митрополита Андрея Шептицького до молоді:

"Я закликаю вас також, дорогі діти, щоб ви якнайчастіше отримували Святі Тайнства. У школах вас не заохочуватимуть це робити, але самі пам'ятайте про Святу Євхаристію. Це - спеціальне насіння серед усіх Божих ласк. Черпайте з нього для себе, для ваших батьків, ваших близьких, вашого села і батьківщини. Ісус Христос, Сам приходить до вас у Святій Євхаристії. Ми повинні підійти до Ісуса Христа з явним наміром отримати Його благодать ... "

Молитва

"Як наше тіло не може жити без їжі, так наша душа не може духовно жити без молитви", - говорить святий Августин.

Святий Іван Дамаскин дав класичне визначення молитви: **“Молитва є підвищенням нашого розуму і серця до Бога або проханням у Бога добрих речей.”**

Молитва виходить з глибини нашого серця і йде, щоб досягти Бога. Ми молимося власне через дар віри. Дух Святий вчить віруючих молитися в надії. Ми читаємо у псалмах:

“Надіявся на Господа, надіявся твердо, і він нахилився до мене й вислухав моє благання” (Пс 40:2). Любов Божа є у самому серці молитви. Таким чином, богословські чесноти: віра, надія і любов тісно переплітаються в таємниці молитви.

Я згадую розмову з Веронікою Вільямс з Англії, засновником і духовним лідером молитовної групи у світі "Матері в молитві", яка відвідувала наші українські молитовні групи матерів минулого року. Проблеми в наших сім'ях глибоко заторкнули її, як матір і бабусю. Вона навіть підняла їх перед прем'єр-міністром Англії. Вона зазначила, що єдиною відповіддю на всі ці проблеми є - **"віддати молитві до Бога себе і життя своєї сім'ї"**.

Це починається з усвідомлення того, що Всемогутній Бог любить нас настільки, що ми дозволяємо Йому увійти в наше життя. Тоді ми визнаємо нашу власну безпорадність і просимо Його вести нас на Його шляху. Ми повністю дозволяємо йому дати нам усе, що він вважає за необхідне, щоб жити щасливим, радісним і змістовним життям. Вірою в

Живого Христа у наших душах ми вчимося, як прийняти Його в наше життя. Молячись до Нашого Отця: "Хай буде воля Твоя", завжди пам'ятайте про покаєння, самовідречення і всіма засобами уникайте гордості і гніву.

Я пам'ятаю одного вечора, ми обговорювали з моїм чоловіком різні аспекти цієї теми і ми зіткнулися із проблемою формулювання кінцевої мети. "Куди ми йдемо з цим?" "Що є нашою метою?" Наш син, якому виповнилося чотири з половиною роки, який зазвичай мовчки сидів поруч і терпляче чекав кінця розмови, раптом здивував нас своєю впевненою відповіддю: "Небо", була його відповідь. Потужність цього слова, цієї істини, що вийшло від серця і розуму невинної дитини в той момент прозвучало так дивовижно і так чудово. **"Бо таких Царство Небесне"** (Мт. 19: 14).

"Сам цей Дух свідчить разом із нашим духом, що ми діти Божі" (Рим. 8:16). Ви, напевно, чули приказку: ". Молитва - це крик дитини". Ми, як діти, із чистими намірами та з чистим серцем, повинні молитися з наполегливістю і відданістю, довірою і впевненістю. Повні смирення, послуху і щирості, а також, прощення, подяки, хвали і віри, як діти, ми отримали все, про що ми просили і прийняли Божу Волю.

Коли сім'я молиться разом "єдиним серцем і розумом", об'єднана з божественною Трійцею, інтенсивність молитви посилюється і сім'я отримує глибоку можливість зміцнити свої стосунки у любові з нашим Творцем і один з одним. **"Коли двоє з вас згодяться на землі, просити щоб там не було, воно буде дано їм моїм Отцем Небесним. Бо де двоє або троє зібрані в ім'я Моє, там Я серед них"** (Мт. 18:19-20).

Якщо молитва двох або трьох - так приємна Господеві нашому, що Він запевняє нас про свою відповідь на неї, то уявіть собі його відповідь на об'єднані молитви десятків або сотень людей. Хоча ми повинні молитися часто і скрізь, церква є особливим місцем для молитви, бо це «дім Божий». **"Дім Мій - дім молитви"**, (Лк. 19:46) - говорить Господь.

Навіщо ходити до церкви?

Отже, чому так важко є присвятити себе для літургійного життя у спільноті? Ми віримо, що Ісус є реальною особою. Ми віримо, що Він - присутній у Євхаристії. Ми вважаємо, що кожен охрещений є **"храмом Божим"**, і що Дух Божий живе у нас. (1 Коринтян 3:16). Ми вважаємо, що молитва є життєво важливою для нашого християнського життя. Чому дехто з нас постійно пропускає недільну Божественну Літургію? Ось, одна головна імовірність: а саме, що Ісус не є першим у списку наших пріоритетів.

Ісус розповів притчу, яка все ще залишається значущою сьогодні, про людей, які були запрошені на бенкет, але не прийшли (Лк. 14:16 - 24). Один, замість цього, вирішив перевірити своє майно. Іншому хотілося побачити нових волів, які він купив. А третій був надто зайнятий своїм недавнім шлюбом. Як сумно! Всі три дозволили своїм егоїстичним інтересам применшити велич запрошення, яке вони отримали. Ісус не хоче від нас наших залишків, наших молитовних знаків, або просто вільного часу. Він хоче, щоб ми прийняли його запрошення і, щоб Він став для нас центром усього. Ісус хоче щоденно проводити з нами час.

Так, вимоги та обов'язки у цьому світі є дуже реальними, і саме тому - ми не можемо дозволити собі відкинути запрошення Ісуса. Просто змініть ваші недільні пріоритети і прийдіть на зустріч з Христом на Божественній Літургії. Він чекає вас. Дозвольте Його освячуючій благодаті направляти і змінювати вас.

Замість того, щоб очікувати самонагороди від участі в Літургії, беріть в ній участь, знайдіть час на те, щоб вивчити нашу Літургію східного обряду. Відкривайте її велич. Св.

Василій Великий навчає нас, що наша Божественна Літургія - невичерпна. Посланці Св. Володимира Великого з Києва до Константинополя вигукнули: "**Ми не знаємо, чи були ми на землі чи на небі**", говорячи про красу Божественної Літургії. Дізнайтеся, як протягом 2000 років християни майже в кожному поколінні піддані переслідуванням та тортурам за цей вислів "**без недільної Євхаристії ми не можемо жити!**" Прислухайтесь до слів Матері Терези з Калькутти: «Служіть кожну Св. Літургію так, ніби це ваша перша Літургія, ваше остання Літургія, і ваша єдина Літургія».

Зауважте, що Літургія - це найкраще місце, щоб подякувати Богові за всі дари, які ви від Нього отримали, - особливо за життя, сім'ю, друзів, віру і любов; Євхаристія дає нам сили зустрічати життєві проблеми і пам'ятати про Божу любов до нас.

Подумайте над тим, як ви б могли приєднатися до парафіяльного життя: можливо ви можете співати в хорі, чи допомогти випікати Паски чи Просфору, стати членом сестринства або молитовних груп, допомогти прикрасити храм на свята, і цей список можна продовжувати нескінченно ...

Як написав Кир Владика Василь Лостен: "Але коли ми навчимося любити Божественну Літургію, бути зголоднілими і спраглими Євхаристії, ми все більше будемо притягуватися до цієї великої таємниці Божої любові."

З мого власного життя

Отримавши доручення від Владики Павла приготувати цю презентацію, я запитала себе чи я можу це виконати.

Але я відчувала, що відповідь, яка виходила з мого серця і розуму, перш ніж я обдумувала це питання до кінця, була "Так", і цю відповідь Святий Дух хотів, щоб я сказала, довірившись Йому. Якщо це була Його воля, як я могла сказати ні?

Моє "Так" було моїм "Дякую Тобі, Господи" за віру, яка засівалася в мені впродовж багатьох років моєї життєвої мандрівки, зі спогадами про смиренне, молитовне, працююче життя моїх люблячих батьків, бабусь і дідусів та моїх власних.

Виростаючи на Україні, я пам'ятаю, як мої бабуся і дідусь - завжди разом на колінах перед іконами в нічній темряві молилися. Моя бабуся - робила знак хреста над хлібом перш, ніж помістити його в піч, щоб спекти, і відправила мене, щоб занести його до хворого сусіда, я пригадую акуратно прикрашені ікони з рушниками на свята, я пригадую як мій дідусь на початок і закінчення робочого дня на полі робив знак св. хреста. Я пригадую маленьку мальовничу сільську церковцю - з її містичними іконами, палаючими свічками, запахом ладану, і людьми, які поринали у ритмі смиренні молитви і величного співу, залишаючи в моєму серці Божественну Присутність і відчуття перебування у доброму місці.

Проживаючи у Львові, я пам'ятаю, як мої батьки приховували у валізі обережно покладену Паску, яка, як правило, мала би бути у Великодньому кошику, щоб принести її непомітно для посвячення до дальшої церкви. Я пригадую, як вони навчали мене моїх перших молитов, і організували таємно вдома мою першу сповідь і Св. Причастя, яку здійснив підпільний священик, - і до сьогоднішнього дня вони невпинно моляться за своїх дітей та онуків.

Я сама приїхала до Сполучених Штатів і плакала в молитві до Божої Матері. Я черпала духовної сили і підтримки для себе, вільно і відкрито занурившись у літургійне життя прекрасної церкви Св. Юра.

Через таїнство шлюбу зі своїм чоловіком Волтером, ми створили тісний зв'язок життя і любові один до одного. Разом ми досвідчили ласку божественного, всемогутнього і

милосердного Бога, коли після багатьох років молитви, ми отримали чудовий подарунок, нашого довгоочікуваного сина Гавриїла ... Коли він народився, ми з вдячністю присвятили його Богові і віддали його під опіку Божої Матері. Ми пережили прекрасний і чудовий обряд хрещення нашого сина в нашій українській церкві Св. Михаїла в місті Йонкерс, до якої я належу.

У якийсь момент моєї життєвої мандрівки, я зустріла живого Христа.

Я отримала нагоду побачити, що Бог присутній у кожному моменті нашого життя. Нічого просто так не відбувається, все має божественний задум, і якщо ми відкриємо наші серця і уми, то будемо вражені, наскільки Бог бажає віддати себе самого нам. Так, я дійсно можу повторити як і перші християни: “Я не можу жити без неділі! Я не можу жити без Євхаристії!” Оскільки, Божественна Літургія є самим життям моєї Церкви, то вона є джерелом і центром мого життя.

Я знаю, що, я, як і кожен з вас, має свій власний унікальний шлях зростання у вірі і досвідчення Божої Любові, та користується тою самою спадщиною істинного східно-християнського вчення, належачи до Єдиної, Святої, Соборної і Апостольської Церкви. Ми також живемо в часі, коли багато людей страждають, будучи заплутаними і повними страху.

Хто б не хотів змістовного та радісного життя, сповненого щастя і любові? Хто не хоче мирного життя, без війни, злиднів і ненависті? Але, для того, щоб мати це, слід пильно зосередити своє життя у Христі!

Якщо ви будете намагатися побачити все, що лише позитивного Бог намагається донести до вас через всіх і все, тоді ви по-справжньому будете вражені, наскільки фантастичним, незрівняним і могутнім стане життя через любов до всемогутнього Отця, тоді ви робитимете все, щоб збільшувати, розвивати і плекати Божу любов у вашому житті, житті вашої родини, спільноти, поширюючи її на майбутні покоління.

Дозвольте мені завершити цей виступ словами Папи Франциска:

“... У цьому році Віри ми отримали заклик поглиблювати цю віру у нашому житті, яку ми вже отримали. Сповідувати нашу віру нашими устами означає жити нею у наших серцях і виявляти її в наших вчинках: це свідчення і суспільний обов'язок. Учень Христа, дитя Церкви ніколи не може думати, що віра - це особиста справа кожного. Це важливий і сильний щоденний виклик. Я певний того, що, хто розпочав у вас добре діло, він його й закінчить аж до дня Христа Ісуса.” (Фил. 1:6)

Нехай Покров Пресвятої Богородиці та Боже Благословення завжди буде з усіма вами!

Дякую!